

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 260. De big band van zanger Billy Eckstine in februari/maart 1945 via de American Forces Radio Service in een Jubilee-programma uit de Plantation Club, Hollywood
 4 trompetten: Gail Brockman, Boonie Hazel, Shorty McConnell en Fats Navarro, Eckstine zelf soms erbij als trompetsolist.
 4 trombones: Taswell Baird, Chippy Outcalt, Howard Scott en Jerry Valentine die ook veel arrangeerde. 5 saxofoons: John Jackson-tenoren, Bill Frazier-alten, Gene Ammons en Budd Johnson-tenoren, Leo Parker-bariton. In de ritmesectie John Malachi-piano, Connie Wainwright-gitaar, Tommy Potter-bas, Art Blakey-drums. Verne Smith is de radio-omroeper, de comedian Ernie 'Bubbles' Whitman fungeert als MC. Radio-theme van de band: Dizzy Gillespie's "Blue 'n Boogie".

plaat 1	<u>Billy Eckstine a/h Orchestra:</u>	Blue 'n' boogie (Dizzy Gillespie)0:4
	B/1 - Spotlite 100	Air mail special, (L. Hampton)-3:19
8:46	in appl. crossen	Don't blame me (W.C. Handy)-2:53
	B/7	Opus X (J. Valentine) - 2:24
8:38		Love me or leave me (Kahn, Donaldson) 4:11
		One o'clock jump (Basie)-1:10

Billy Eckstine and his Orchestra live vanuit de Plantation Club in Hollywood, februari/maart 1945 in een Jubilee-show van AFRS.

Na het radio-theme "Blue 'n' Boogie" hoorden we "Air mail special" met soli van Fats Navarro-trompet, Budd Johnson-tenorsaxofoon en 8 maten piano van John Malachi. "Don't blame me" werd gezongen door Sarah Vaughan die toen vast verbonden was aan het orkest. "Opus X" van Jerry Valentine begon met 8 maten trompetsolo door Fats Navarro, John Jackson was de altsaxofonist, en de tweede 8 maten trompet werden door Billy Eckstine gespeeld. In "Love me or leave me" soli van achtereenvolgens Gene Ammons-tenorsaxofoon, John Malachi-piano en Fats Navarro-trompet. En "One o'clock jump" was de wegwezer.

Wat de trompet betreft hield Eckstine het nu voor gezien, hij ging ventiel-trombone spelen. 2 mei 1945 maakte de band opnamen voor Regent, u hoort er twee als afsluiting van deze jazzgeschiedenis. In de saxofoongroep wat veranderingen: de alten Jackson en Frazier zijn vervangen door Sonny Stitt en Budd Johnson. Bij de tenoren bleef Gene Ammons, maar in plaats van Budd Johnson speelde nu Dexter Gordon. Dit is "Lonesome lover blues".

plaat 2	<u>Billy Eckstine a/h Orchestra:</u>	Lonesome lover blues (Eckstine, J. Valentine)
	1/1 - 2:46 - Savoy SJL 2214	

"Lonesome lover blues" van Billy Eckstine en Jerry Valentine. Pianist John Malachi in de introductie, dan zong Billy Eckstine, daarna speelde Dexter Gordon tenorsaxofoon en tenslotte/soleerde Eckstine op ventiel-trombone. Budd Johnson is de arrangeur en Gene Ammons de tenorsaxofonist in "I love the rhythm in a riff".

zelfde

Billy Eckstine a/h Orchestra: I love the rhythm in a riff (?)
1/3 - 2:48 - idem

"I love the rhythm in a riff", Billy Eckstine and his Orchestra voor het platenmerk Regent in New York City, 2 mei 1945. Gail Brockman, Boonie Hazel, Shorty McConnell en Fats Navarro-trompetten. Taswell Baird, Chippy (of Chips) Outcalt, Howard Scott en Jerry Valentine-trombone, Billy Eckstine nu solistisch op ventiel-trombone. Sonny Stitt en Budd Johnson-alt, Gene Ammons en Dexter Gordon-tenor, Leo Parker-baritonsaxofoon. John Malachi-piano, Connie Wainwright-gitaar, Tommy Potter-bas, Art Blakey-drums. Sarah Vaughan, de zangeres, 21 jaar oud, was weliswaar nog steeds aan de band verbonden, Regent en National, waar het Eckstine orkest de komende jaren voor zou spelen, namen haar niet op, zij maakte als aankomende ster platen onder eigen naam, dat was trouwens in '44 al begonnen. Volgende keer nog één aflevering met muziek van de Eckstine Band, dit was NOS Jazzgeschiedenis 260, Mdr.

0 0 0 0 0

NA 131099
27:23

opn. 13.12.84